

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Monika Koba (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 20 kwietnia 2023 r. w Warszawie,
zażalenia H. Ś.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z 27 kwietnia 2022 r., III S 13/22,

w sprawie ze skargi H. Ś.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w Katowicach z 28 lutego 2022 r., III S 13/22

wydanego w sprawie ze skargi H. Ś.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym

bez nieuzasadnionej zwłoki, prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Będzinie

pod sygn. I Co 601/21

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 27 kwietnia 2022 r. Sąd Okręgowy w Katowicach odrzucił - na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c. - wniesioną osobiście przez H. Ś. skargę o stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia tego Sądu z 28 lutego 2022 r., (sygn. akt III S 13/22), wydanego w sprawie z jego skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania w postępowaniu

bez nieuzasadnionej zwłoki sprawy prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Będzinie pod sygnaturą I Co 601/21.

W dniu 20 maja 2022 r. do Sądu Okręgowego w Katowicach wpłynęło złożone osobiście przez H. Ś. zażalenie na powyższe postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

W przypadku, gdy skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia odrzuci sąd pierwszej instancji, na jego postanowienie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko – radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądowego oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia.

Skarżący samodzielnie sporządził zażalenie na postanowienie z 27 kwietnia 2022 r., przy czym z okoliczności sprawy nie wynikało, aby należał do kręgu osób zwolnionych z obowiązku reprezentacji przez adwokatów lub radców prawnych, stosownie do art. 87¹ § 2 k.p.c.

Nieusuwalna wada zażalenia, polegająca na jego wniesieniu przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej skutkuje koniecznością jego odrzucenia, bez możliwości jej sanowania (zob. m.in. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13; z 3 czerwca 2015 r., V CZ 25/15; z 9 maja 2014 r., I PZ 9/14; z 7 maja 2014 r., II CZ 19/14; z 15 maja 2015 r., III PZ 7/15; z 16 września 2015 r., III CZ 40/15; i z 29 stycznia 2016 r., II CZ 97/15).

Z przytoczonych względów zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 394¹ § 3 oraz w zw. z art. 87¹ k.p.c.).

